

Izhaja vsaki dan

Vsi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri jutroja.
Posamične številke se prodajajo po 3 mrvč (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Kranju, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolminu, Ajdovščini, Postojni, Dornbergu, Solkanu itd.

Cene oglasov se računajo po vrstah (široke 73 mm, visoke 21 mm); za trgovinske in obrtne oglaš po 20 stot.; za oemrtice, zahvale, poslanice, oglaš denarnih zavodov po 50 stot. Za oglaš v tekstu lista do 5 vrst K 20, vsaka nadaljina vrsta K 2. Mali oglaš po 3 st. beseda, najmanj pa po 40 stot. — Oglase sprejema inšerlatni oddelek uprave „Edinost“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinost“.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo. Naročnino, oglaš in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisla tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.

~~~~~ Poštne-hranilniški račun št. 841.652. ~~~~~
~~~~~ TELEFON št. 1157. ~~~~~

Mesečna priloga: „SLOVENSKI TEHNIK“.

Naša šolska mizerija — barbarizem!

„Slovenski Narod“ je poročal, da je ministerstvo dovolilo pri sv. Ivanu pri Trstu ustanovitev posebne laške ljudske šole, „Edinost“ zopet je poročala, da je ministerstvo odklonilo protest mestne občine tržaške v stvari laških vsporednic pri sv. Ivanu. Kaj in koliko je resnice na tem, mi ni znano, to pa dobro vem, da se vladi silno mudi z reševanjem laških utokov takrat, kadar se ustanovljajo laške ljudske šole v slovenskih krajih.

Nasprotno pa nič ne čujemo, kako je z našo slovensko ljudsko šolo v mestu Trstu. Blizu se začetek šolskega leta, a mi slovenski stariši tudi letos ne vemo, kam vpišemo svoje otroke. Upravno sodišče je v oktobru 1905 odredilo nova poizvedovanja glede ušolanja tržaških mestnih slovenskih otrok v okoliške šole in ta poizvedovanja so se tudi vršila, a kaj je rezultat tega, to ostaja še zdaj tajno.

Nam slovenskim starišem je teh oblastvenih iger dovolj. Mi hočemo šol za svojo dečo! Kadar hoče vlada Nemcem ustanoviti kako šolo (ali pravzaprav za pomenčevanje Slovanov), tedaj se ne ozira na nikaka zakonita določila, ampak kar na svojo pest otvarja nemško šolo (n. pr. Opatija, Škedenj, Gorica), ali pa vsaj v uprav sleparki obliki zagotavlja pokritje dotičnih stroškov (glej posojevanje učiteljev puljske državne šole na zasebno nemško šolo v Opatiji!) Kadar pa je treba rešiti kako našo stvar, takrat ni nikoli konca raznim komisijoniranjem, poizvedbam in razsodbam. To je seveda vse le sistem zavlačevanja. S tem nas zadržujejo v kulturnem razvitku in to je ravno cilj avstrijskim vladam! Ali ni sram avstrijske naučne uprave, da Slovenci nimamo nijednega razreda slovenske ljudske šole v Trstu, kjer imamo samo na nemških ljudskih, meščanskih in srednjih šolah izkazanih 852 slovenskih učencev?! Ponavljam: izkazanih, ker to število je razvidno iz uradnih letnih poročil teh šol. Koliko je pa takih naših otrok, ki so iz strahu vpisani za Nemce in Lahe?! In koliko naše mladine je na laških uradnih šolah, koliko konečno na laških ljudskih šolah v Trstu?! Teh števil sploh ne vemo, ker je tu statistika še bolj umetna

nego na državnih zavodih. In onih devetsto otrok v zasebni šoli pri sv. Jakobu, ali naj te še nadalje izobrazujemo na skupne stroške slovenskega naroda?

In dalje. Ali res v namestništveni palači v Trstu in v ministerstvu na Dunaju nimajo toliko pedagoške moderne izobrazbe, da bise zavedali, da je tlačenje slovenskih otrok v nemške in laške šole barbarizem, ki dela sramoto dvajsetemu veku?! Kaj ta gospoda ne pozna § 1. avstrijskega državnega ljudsko-šolskega zakona?

Nujno potrebno je, da se v teh treh tednih, ki nas še ločijo od 15. septembra, ukrene kaj korenitega. Na dan upisovanja je prepozno tožiti, kajti takrat se nam lahko zavrne šola iz tehničnih razlogov. Da je to res, imamo dokaz v Rojanu. Lani v počitnicah je magistrat hotel otvoriti na rojanski prenapolnjeni slovenski šoli 5. razred, a to je odložil do letos, ker ni bilo — sobe za 5. razred! Če torej v dveh mesecih niso v Rojanu našli (ali najti hoteli!) ene sobe, kako naj v par dneh dobe v mestu prostora za petrazrednico?

Vse torej kaže, da tudi šolsko leto 1906/07. začnemo tržaški Slovenci v stari šolski mizeriji, če ne zgrabimo batin v roko. Tržaški Slovenci, očetje! ganite se! Skrajni čas je, da prisilimo vlado, da nam oskrbi potrebnišol. Če v naglici ne gre drugače, naj zbere slovensko mladino državnih ljudskih in meščanskih šol v posebnih vsporednicah ter poveri pouk v teh razredih slovenskim učiteljem! Da to ni nemogoča stvar, umeje vsakdo, ki le nekoliko pozna šolsko življenje. Seveda se vlada pri tem ne sme ravnati po nasvetih raznih Svid, Čermakov, Stolcev, Priegerjev itd.! Ti so in ostanejo to, kar jim je bilo naročeno: grobokopi slovenskega šolstva v Trstu.

Na koncu še vprašamo slavno vlado: Kako je to, da (po naročilu cerkvene oblasti) učijo katehetje na tržaških državnih nemških šolah verstvo v treh jezikih?! Menda le zato, ker hočejo cerkveni krogi, da se otroci verstva res nauče, torej ne samo jezika, posvetni učitelji pa imajo le nalog (v nasprotju s § 1. državnega ljudsko-šolskega zakona) naučiti laško in slovensko mladino nemščine. In to so avstrijske uzorne šole!

bezni, s katero je vzljubil šestnajstletno dekle, v ljubezni, ki bi se jej vsak človek nasmejal in bi mislil, da gre za kakim petošolcem, ki v prvih verzih: luno opeva!...

„Kam ste se zamislili, gospod Poljanšek?“ ga je vprašala polutiho Zagaznikova.

Poljanšek se je vzbudil iz svojih misli. Krog mize je bilo glasno in čaše so zvenčale.

„Primerjal sem svoje življenje z vašim!“ je odgovoril Poljanšek nekako v zadregi.

„Z mojim?“ je vprašala ona začudena, „vi ste gotovo veliko srečnejši nego jaz... Vaša pot v življenje je lepa in vesela, moja pa temna in žalostna...“

„Vi ne veste, gospa Pavla!“ je odgovoril Poljanšek, „kako samotna in otožna je moja pot...“

Daleč so še moji cilji; nekoč sem mislil, da jih dosežem... A danes skoraj dvomim na tem... Samotna in brez ljubezni je moja pot... Ne vem, ne kod ne kam...“

„Ne govorite tako, gospod Poljanšek!“

„Čemu ne?... Glejte, iskal sem ljubezni v svetu, a je nisem našel... Iskal sem jo doma, a tudi tu je ni... Iskal sem jo v dekliških srcih in sem izpoznal, da me še nobeno dekle ni ljubilo z resnično in močno ljubeznijo, s katero bi ljubil jaz...“

„Jaz pa vem za nekoga, ki vas je ljubil...“ s prvo ljubeznijo...“

„Povejte mi, kdo je ta nekdo, gospa

Dogodki na Ruskem.

Stolipin.

Ministerski predsednik Peter Arkadijevič Stolipin, v katerega dvorcu je bil izvršen grozen atentat, je bil dne 23. julija t. l., dva dni po razpustitvi dume, imenovan ministerskim predsednikom na mesto odstopivšega Goremnikina. Stolipin je sin generalnega majorja Arkadija Stolipina, ki se je posebno odlikoval za časa obleganja Sebastopola. Peter A. Stolipin je pričel svojo uradniško kariero leta 1884. Leta 1902 je postal guverner v Grodnem. Koncem leta 1903 je bil imenovan guvernerjem v Saratovu, kjer je ostal, dokler ni bil imenovan ministrom notranjih stvari.

Po atentatu. — Smer vladne politike ostane nespremenjena.

Ta grozni atentat v vili ministerskega predsednika je napravil globok utis po vsem svetu sosebno, ker so bili tudi nedolžni otroci ministrov in mnogo družin oseb — ki gotovo niso nič zagrešili proti svobodi v Rusiji — žrtve tega krvavega čina. Kakor razlog, da so Stolipina „obsodili na smrt“, navajajo revolucionarji okolnost, da se je ministerski predsednik izrekel proti odpravi smrtnih kazni. In kakor z jedne strani že človeško čustvovanje sili v obsojanje takih grozot, ki vsikdar zadevajo toliko nedolžnih človeških ekzistenc, jih pa moramo obžalovati tudi se stališča njih, ki v resnici žele, da se Rusija reformira in pomladi. Taki dogodki pa le zaustavljajo veliko evolucijo, ki se razvija sedaj v državnem življenju Rusije. Ministra Stolipina so kruto zadeli v tem, kar mu je najdražje — njegovi otroci leže v bolnišnici z zlomljenimi udi in v groznih mukah — ali veliko vprašanje je, da-li je s to nedolžno krvjo res kaj pomagano stvari reform? Neka petrograjska brzozavka trdi vsaj, da atentat na Stolipina nič ne izpremeni programa vladne politike, določenega ob razpuščenju dume za čas do sestanka prihodnje dume.

Jugoslovanako pobratimstvo v Belemgradu.

Pred tednom so se zbrali srbski učitelji v svoji prestolnici; njim so se pridružili zastopniki hrvatskega in slovenskega učiteljstva. Vlada je med pionicirji prosvete najlepša sloga, ker družila je vse brate od izvira do izliva mogočne Save le ena vzvišena misel: omika naroda! Stari antagonizem

Pavla!“ je zaprosil Poljanšek. „Hvaležen vam bom...“

„Čemu vam bo ime... Vi niste zapazili te tihe ljubezni in šla je mimo vas kakor jeseni oblački čez nebo... Sedaj je že prepozno...“

Poljanšek je pogledal Zagaznikovi v oči in tedaj je izpoznal, kaj ga je vlekle k njej. Slutil je ljubezen za njenimi očmi, ki pa ni mogla najti pravega odmeva v njegovem srcu.

„Dovolj o tem, gospod Poljanšek!“ je dejala Zagaznikova z mirnim glasom vzela kupico in trčila s Poljanškom.

Poljanšek je umolknil in se zamislil. Njegov prijatelj je pa začel govoriti veselo napitnico vsej družbi. Konečno se je vse omizje dvignilo in z gromovitim: „Živijo!“ so izpraznili čaše do dna.

Poljanšku pa je bilo še bolj žalostno in temno v duši na ta večer...

Teden dni pozneje je Poljanšek jemal slovo od domačije.

Lep dan je bil proti večeru. Po dolgem obotavljanju je bil Poljanšek prišel v šolo k nadučiteljevemu posloviu se. Sproveli so ga v sobo, in ga prisilili, da je sedel.

Vsi so bili prijazni in veseli; čudili so se, da že odhaja, in obžalovali to.

Poljanšku je bila ta prijaznost skoraj neprejetna in v Verine oči niti pogledal ni, da-si je sedela njemu nasproti.

med Srbi in Hrvati je sedaj popolnoma izginil, ker spoznali so, da imajo vsi skupne sovražnike, katerem se je treba z združenimi močmi postaviti v bran! Posebno Slovence veseli sloga med brati, ki so enega jezika in ene krvi ter jih ločujejo samo cerkveni obredi in umetni mejniki. Dokler sta vladala napetost in seperatizem med najbližnjimi brati Srbi in Hrvati, nismo mogli Slovenci stopiti na nobeno stran, ker Hrvat in Srb sta nam enako mila brata. Sedaj pa, ko je prenehala prisiljena mržnja med njimi, pridružimo se lahko brez premisleka bratski slogi in tako bodo vsi bratje od Triglava do Balkana enega srca in enih misli!

Drobne politične vesti.

Italijansko-romunska trgovinska pogodba. Iz Rima poročajo, da se med Italijo in Romunijo v kratkem prično pogajanja za sklep nove trgovinske pogodbe.

Skupni finančni minister Burian je odpotoval na inspekcijsko potovanje po Bosni in Hercegovini.

Pruska zastava v Novi Pazovi. Povodom proslave rojstnega dne cesarjevega, so v Novi Pazovi tamošnji Nemci razvesili pruske zastave. Občinska oblastnija je ukazala odstraniti zastave ter je stvar obvestila politični oblastniji.

Domače vesti.

Splošno uvedenje dostavljanja denarnih zneskov pri neeraričnih poštinih uradih. Počeni s 1. septembrom t. l. se bodo v vseh krajih s sedežem neeraričnih poštinih uradov tudi pisma z napovedano vrednostjo do 1000 kron in denarni zneski k poštinih nakaznicam, nadalje plačilnim nakaznicam poštnohramilničnega urada do 1000 kron dostavljala prejemnikom na dom.

Za dostavljanje teh pošiljatev se bodo iztirjavale pristojbine, ki so normirane po poštno pristojbinskem redu, in sicer: za pisma z napovedano vrednostjo do 1000 kron 5 nov. za poštne nakaznice ali plačilne nakaznice z denarjem vred a) do 10 kron 3 nov., b) čez 10 kron 5 nov.

Prejemnikom je svobodno pridržati si sprejem teh pošiljatev pri poštne uradu, proti vplačilu mesečne predalnine 2 kron. Samoumevno je, da one stranke, ki si že sedaj drže poštni predal, v to svrhu ne plačajo nikake daljne pristojbine.

Čudno nemirna je bila Vera ta večer in v njenih vprašanjih je trepetalo nekaj nežnega in ljubečega, kakor se je zdelo Poljanšku. Toda on je ostal hladen in miren — saj je bilo vse končano od onega večera sem, ko jo je videl v Zagaznikovi rokavi... Vse je bilo pri kraju in Poljanšek se je veselil, ko je zapazil, da postaja Vera vedno bolj molčeča, ker nemara čuti, da jo prezira...

Odgovarjal je raztrešeno in vpraševal čisto navadne stvari in tuintam se zagledal skozi okno v tiha polja, na katerih je ležal mrak.

Ko je nastala noč, vsa svetla in jasna, je Vera vstala in odšla iz sobe.

Gospod papa pa si je prižgal pipo in začel razkladati Poljanšku pomen njegovega bodočega stanu in mu polagal na srce, naj mu posveti vse moči, da postane vreden sin svojega naroda.

Konečno je Poljanšek vstal in podal roko nadučitelju in njegovi gospe. Vere ni bilo in gospa mama mu je povedala, da je šla v vrt in da jo bo nemara videl, ko pojde skozi.

Čemu me čaka, ko je vsega konec! — je pomislil Poljanšek, ko je šel skozi vrt. Bil je že skoraj pri vrtnih vratih, a Vere ni bilo in razveselil se je, če je ne bo.

Toda tedaj je stopila iz utice, tiha in boječa; zagledal jo je v njeni beli obleki, ko je prihajala bližje, in počakal.

(Pride še.)

PODLISTEK.

Na poti k ciljem.

St. Vilinski.

III.

Poljanšek ni vedel, kaj ga je vlekle k njej. Ko je ljubil Vero, mu je bilo sitno, če jo je srečal in ga je ona nagovarjala. In tedaj ko mu je povedala, da je jo Zagaznik zasnuvil, je bil celo nekako vesel. In vendar, na dan poroke se mu je naenkrat zasmilila, ko je videl njene otožne oči in slišal njene žalostne besede, s katerimi mu je odkrila svoje srce. In vedel je, da bo njena pot ob Zagaznikovi strani s trnjem posuta, da bo njena cesta skozi življenje s krvavimi solzami poroščena...

In od tedaj, kar je videl Zagaznika z Vero, jo je pomiloval še bolj. Ni bila ljubezen, kar ga je vezalo na Zagaznikovo — bilo je vse nekaj drugega. Nemara je bilo občudovanje njene potrpežljivosti in njenega mučeništva... Pokleknil bi pred njo in dejal: „Jaz nisem vreden stati ob tebi; ti mučenica!“ Poljanšek je vedel, koliko mučeništvo jo še čaka na strani surovega in strastnega pijanca, ona sama je to gotovo tudi že izpoznala — a žal-besede ni bilo iz njenih ust. On sam je obupoval, ker se varal v lju-

V obrambo. Prejeli smo: Z ozirom na odgovor g. c. kr. notarja Zencovicha na moj tozadevni dopis v „Edinosti“ moram najodločnejše zavrniti trditve, da sem jaz izžival z arogantnim vedenjem. Jaz sem, prišedši v pisarno, pozdravil uljudno in se vedel dostojno. Potem seveda, ko so me apostrofirali „z Rusijo“, sem nastopil energično kakor mi je velevala moja slovenska zavest. Vse moje „izzivanje“ je sestalo v tem, da sem v pisarni, ki vsaj po polovici deluje s slovenskimi strankami, zahteval, da govore z menoj v mojem jeziku!!

Verujem, da so gospodiči uradniki zagotavljali svojemu šetu, da sem se jaz vedel arogantno. Saj niti največji krivec ne pripoznava svoje krivde. Zato naj mi veruje gosp. notar, da mu njegovi uradniki niso govorili resnice!

Jaz sem že v svojem dopisu razglašal, da spoštujem gospoda notarja Zencovicha kakor pravičnega moža in dobrega človeka. Tembolj sem se začudil, da me je le na podlagi zatrdil njegovih uradnikov — ki imajo ves interes na tem, da ne pride resnica na dan — obdolžil arogantnega vedenja. Da pride na čisto med menoj in njegovimi uradniki, prosim gospoda notarja, naj določi dan in uro, ko morem priti v njegovo pisarno, da si z njegovimi uradniki povemo lice v lice, kar si imamo povedati.

Josip Juriševič,
sv. M. M. zgornja
št. 404.

Kranjska strela. Pišejo nam: Nekemu iz Podgrada odhajajočemu uradniku italijanske narodnosti so priredili tamošnji uradniki in sluge odhodnico.

Da-si so bili v družbi Slovenci in Italijani, govorilo in pelo se je samo slovensko, kar je v slovenskem kraju popolnoma pravilno.

A glej! Iz Ilirske Bistrice je priletela kranjska strela: **nemški pozdrav!**

Podpisani so bili: sodnik, notar in bivši davkar — vsi pristni Germani.

So pač — Kranjci, ki menijo, da je tako — nobel.

Vpisovanje na ces. kr. izobraževališču za učiteljice v Gorici bo dne 14. in 15. sept. od 8.—12. ure. V višje tečaje se novih gojenk ne sprejme. Dne 17. sept. ob 8. uri začnejo sprejemni in ponavljalni izpiti.

Na ces. kralj. deški in deški vadnici bo vpisovanje 15. sept. od 8.—12. ure. V višje razrede se novih učencev oz. učenk ne sprejme.

Solsko leto prične 17. sept. ob 8. uri s sveto mašo, a redni pouk 18. istega meseca ob 8. uri.

Ravnateljstvo
c. kr. izobraževališča za učiteljice.
Gorica, dne 28. avg. 1906.

Društvo državnih uslužbencev je preneslo svoj sedež iz ulice G. Gatteri št. 16 v ulico Barriera vecchia št. 8 I. nadstropje.

Tako se glasi kratka objava, ki smo jo prejeli od rečenega društva in — preveli iz italijanščine. Mi jednostavno ne umejemo narodne enostranosti vodstva tega društva, a ne umejemo tudi udov, ki v svoji brezbriznosti trpe kaj tacega. Društvo državnih uslužbencev... s tem je že povedano, da je društvo gotovo vsaj po polovici slovensko oziroma hrvaško. In v tem ravno je karakteristik vsega „državnega“ v Trstu, da z neverjetno doslednostjo prezira slovanski živelj in njegov jezik. Ta slovanski živelj je pač dober, da

delo štafažo vsemu — „državnemu“, ali, kjer dele pravice in — spoštovanje, ne poznajo državni moške našega jezika. Ali društvu „drž. uslužbencev“ bodi povedano tu, da bomo odslej vračali nemilo za nedrago: dokler društvo ne bo poznalo našega jezika, mi ne bomo poznali društva državnih uslužbencev.

Nevročljive poštna pošiljatev. C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo nam je doposlalo seznam onih priporočenih in navadnih nevročljivih poštne pošiljatev, ki so bile meseca julija 1906 v oddelku za nevročljive poštna pošiljatev v Trstu odprte in ki so njih odpošiljatelji neznani.

Pogreb dr. Alfreda Cambona. V petek popoldne je umrl tukaj nenadoma eden izmed najpopularnjših in najpoznanejših zdravnikov v Trstu, dr. Alfred Cambon, v starosti 58 let. Pokojnik je bil vzoren kakor zdravnik, vzoren kakor človek. Živel je daleč od političnega pozorišča le svojemu poklicu, in ni poznal nobene razlike ni v narodnosti, ni v veri.

Pogreb, ki se je vršil včeraj dopoldne ob velikanski vdeležbi, izlasti zdravnikov, pričal je o veliki priljubljenosti in simpatijah, ki si jih je znal pokojnik pridobiti tekom dolgega svojega zdravniškega delovanja. V marsikaterem očesu videli smo solze! Njegovi cenjeni rodbini iskreno sočutje, pokojniku pa: počiva v miru!

Cev novega brojniškega vodovoda počila. 26. t. m. ob 10. uri 40 minut ponoči je počila med Nabrežino in Grljancem kakih 25 m od južne železnice vodovodna cev. Voda se je ulila čez skalovje na levi železnični tir, ga kakih 200 m na daleč do vrh drels preplavila in na 15 m dolžine razorala. Jarek ob železnici je zasula skoro 200 m na daleč s zemljo in blatom. Osebnost vlaka št. 92 in 94 sta morala voziti po nepravem tiru, ker je bil levi nad 2 uri zaprt.

Novi uradniki v Dalmaciji. Te dni so v Dalmaciji odkrili dva nova razsežna rudnika asfalta, in sicer enega v občini Vrlički, drugega v občini Drniški. Pričela so se že pogajanja z nekim francoskim društvom za proizvodnjo te rude.

Čast, komur čast! Pišejo nam: Da-si že malo pozno, vendar upam, da ustrežem našim čitateljem, ako jim kaj sporočim o vspehu veselice, ki jo je priredilo pevsko-bralno društvo „Prešeren“ v Boljuncu dne 15. t. m.

Težko sem se v tej hudi vročini spravil na pot, toda, trdno prepričanega, da bom tam užival par uric največjim veseljem in se naslajal ob čilih glasovih „Prešerna“, gnalo me je slovensko srce v prijazni Boljunc. In nisem se varal!

Ne bom opisoval vsprejema društev, le toliko pripominjam, da se je vnetim Boljuncanom videlo na obrazu njih veselje in radost!

Veselica se je vršila na v resnici krasnem vrtu g. Venturini-ja okrašenim z neštevilnimi trobojnicami.

Tudi programa ne bom podrobno razmotrival, ampak beležim na kratko, da so vsa društva vršila svojo nalogo v popolno zadovoljnost vsega občinstva! Posebno nam je ugajala pesem „Hrvatskoj“ moški zbor, ki jo je pevalo vrlo in marljivo društvo „Čitalnica“ od Sr. Jakoba ter jo je na zahtevo občinstva ponavljalo. Pesmi „Vasovalec“, ki jo je pevalo društvo „Prešeren“ iz Boljunca s tako sigurnostjo in točnostjo, da smo se kar čudili! Tudi ta pesem se je morala po-

santno bledostjo, kakor so govorile tamošnje gospice.

Bilo mu je 26 let. Prišel je na dopust na svoje posestvo, nahajajoče se v obližju vasi, v kateri je bivala Marija Gavrilovna. Marija ga je zelo odlikovala. Pri njem je izginila njena navadna zamišljenost. Nepotrebno je povedati, da je koketirala z njim, ali poet, ki bi opazil njeno vedenje, bi vzkliknil:

Se amor non é, che dunque? Burnin je bil res zanimiv mladenič. Bil je namreč one nravi, kakoršna ugaja ženski: oprezen, pozoren, brez vsakih zahtev in zelo ljubeznjiv. —

Njegovo ravnanje z Marijo Gavrilovno je bilo priprosto in svobodno in česar bi ona tudi ne razodela ali storila, njegova duša in pogledi so itak umeli. Kazal se jej je tihega in skromnega ali njegova govorica jo je uverjala, da je bil nekaj velik nagajivec. A to to mu ni škodilo v mnenji Marije Gavrilovne (katera kakor vse dame v obče) je z zado-

navljati. Sentimentalnost teksta Gregorčičeva je najverneje karakterizirana, ko prepičava, da oni „šopek ni trgan na ljubinem oknu“, ampak da je „na ljubinem grobu vbran“!

Presenetilo pa nas je, ko smo slišali Foersterjevo „Ljubica“. Obče znano je, da ta pesem ni za plano in da bi večji efekt napravila v dvorani. A „Prešeren“ je vkljub temu napravil s to pesnijo najlepší utis, ker se je pela zelo občutno in natančno! Društvo „Prešeren“ je v resnici kos svojemu poklicu! Naj ne pozabim tudi pevskega društva „Vodnik“ iz Doline, ki je tudi lepo vršilo svojo nalogo.

Prehitro je prišel čas ločitve! „Čitalnica“, katero so obsvetljevali od vseh strani umetni ognji, dvignila se je peš proti Trstu. Predno pa so se poslovili z bratskim društvom „Prešeren“, zapeli so skupno na trgu „Slovenac i Hrvat“, da so bratski glasovi odmevali daleč v tiho črno noč! Živio-klicev ni bilo konca ni kraja!

Društvu „Prešeren“ čestitamo in mu zakličemo: Živelo! Le tako marljivo naprej!

Slike (fotografije) vsesokolskega izleta založi „Zveza hrv. sok. društev“. Slikane bodo proste vaje, vzorne vaje na orodju in spreved. Slike, ki bodo v 40/50 formatu fino izdelane ter na močnem kartonu prilepljene, bodo krasen spomin na I. hrv. vsesokolski izlet. Vsaka slika stane po 4 K. Naročbe kakor tudi polovico vsote je poslati na tajnika zagrebskega „Hrvatskega Sokola“ brata Milovoja Kerdića, uradnika hipot. banke v Zagrebu.

Naprošene so vse one cenjene gospice, ki so prodajale bloke za sokolski sklad, da blagovole denar izročiti vratarju „Narodnega doma“.

Izlet vojaškega veteranskega podpornega društva v Rihenberku. Pišejo nam: Tega izleta v proslavo cesarjevega rojstnega dne se je udeležilo kakih 200 izletnikov v zlic slabemu vremenu. V Rihenberku so vsprejeli izletnike: župan Pavlica, pevsko društvo „Vinogradniško društvo“ z zastavo in 30 mladenc v belih oblekah s slovenskimi trakovi. G. župan je nagovoril predsed. g. Chiurkova, a neka deklica je izročila njegovi hčeri šopek cvetic. V Rihenberku smo korakali z godbo, ki je pred županovo hišo zasvirala „Naprej zastava slave!“ Pred „Pevskim in podpornim društvom“ je bil prirejen lep slavolok. Po maši so se zbrali izletniki pred cerkvijo in društvo je defiliralo. Člen Rudolf Struppi se je na hrvaškem jeziku zahvalil občinstvu na lepem vsprejemu. Društveno vodstvo je bilo povabljen na obed k županu. Popoldne ob 4. uri se je začela zelo lepa in živahna veselica s plesom v hotelu Ličen. Izletniki so ob 8. uri zapustili Rihenberk ob svitu bengaličnih ognjev.

Vzorna vratarja sta dobro znana Sista Bevilacqua in njen ljubček 48-letni Pavel Terčon, ki opravljata to službo v hiši št. 13 v ulici Maiolica. Čuditi se je le lastnici hiše, gospej vdovi Canton, da je poverila službo vratarja tema dvema človekoma. Kakor znano, je bila Sista Bevilacqua najmanj 50-krat aretovana radi razgrajanja v pijanosti; Terčon pa tudi ni nič boljši od nje. In taki ljudje naj bodo vratarji?

Predvčerajšnjim popoldne je bil Terčon — kakor običajno — pijan in se je opotekal sem ter tja pred hišo. Nekoliko paglavcev se je bilo zbralo okoli njega in ti so se mu smejali. Ker je to Terčona jezilo, je planil

voljnostjo vsprejemala prekanjenosti, ki so izdajale smelost in naglost njegovega značaja.

Sicer bolj, nego vse... (bolj, nego njegova nežnost, njegov prijetni razgovor: več nego njegova interesantna bledost in prevržana roka) je molk mladega huzarja vzbujal njeno radovednost in domišljijo. Ona se ni mogla prepričati, da-li mu ugaja, — ako ravno je on se svojim razumom in izkušnostjo brezdvomno zamogel zapaziti, da ga odlikuje. Kako je torej to, da ga še ni videla ob svojem vznožju? Zakaj ni še slišala njegovega priznanja?

Kaj ga zadržuje? Morda plašljivost, ki je združena z istinito ljubeznijo, ponos ali koketstvo prebrisanega veseljaka? To jej je bilo uganjka. Temeljito premišljujoča je izpredvidela, da je le boječnost temu vzrok in zato je sklenila vsprejemati ga odslej z večim zanimanjem in (ako okoliščina nanese) celo z vso nežnostjo.

med nje, a paglavci so se razgubili kakor bi pihnil. Slučajno je pa prišel tam mimo 12-letni Marij Gressan, ki stanuje z roditelji v hiši št. 11 v isti ulici. Dečko, ki je nesel domov neko zdravilo in ki se ni bil udeležil zasmehovanja Terčona, je šel mirno svojo pot, a Terčon, misleči, da je on eden prejšnjih paglavcev, ga je pograbil in vrغل na tla. Pri tem se je pa dečku razbila steklenica se zdravilom in dečko si je porezal levo roko za pestjo. Dečka je oče spremil na zdravniško postajo, a Terčona so redarji aretovali in ga tirali na stražnico, odkoder so ga izpustili, ko se je streznil.

Pretep. Predsinočnim ob 9. uri in pol sta se bila sprla krošnjar Anton Brešan, stanujoči v ulici di Torrente št. 40, in 40-letni Anton Milog, stanujoči v ulici del Tintore. Preprij se je vršil v ulici delle Erbette. Ko je Brešan eno prehudo povedal Milogu, ie v tem prekipela jeza, da je vdaril Brešana s ključem po glavi, na kar je bil Brešan takoj krvav po obrazu. Miloga so redarji odvedli na stražnico, kjer je bil vzet na zapisnik in potem izpuščen, a Brešan je moral na zdravniško postajo.

Žepni tatovi. 30-letni Josipini Marinšek, ki stanuje v ulici dell' Istituto št. 20, je predsinočnim na trgu della Barriera vecchia neznan tat ukrad iz žepa zlato/zapestnico in zlato verižico, vredno oboje 64 kron, in mošnjiček, v katerem je imela 2 kroni denarja.

— Predsinočnim ob 1. uri in pol polunoči je vodja finančne straže Fran Mravljak na pomolu sv. Karola zasačil 17-letnega brezposelnega pomorščaka Antona D., ravno ko je vzel iz žepa mošnjiček tam spečemu 37-letnemu Karolu Rigo, doma iz Buzeta. Na redarstveni stražnici v ulici dei Rettori, kamor je bil odveden, je tat trdil, da je bilo v mošnjičku le 56 stotink drobiža, dočim je trdil okradeni Rigo, da je bil v mošnjičku bankovec za 10 kron. Tatu so djali pod ključ.

Najdene stvari. Policiji so bili izročeni: zlata verižica s privescem, ki je bila najdena pred par tedni v Barkovljah, mošnjiček z neko svoto denarja in tri palice s srebrnimi držaji. Dalje je gospodična Terezija Bastijančič izročila policijskemu komisariatu v ulici Luigi Ricci torbico iz kovine, v kateri je mošnjiček, a v tem nekoliko denarja, kar je gospodična našla v ulici sv. Terezije.

Velika defraudacija. Tukajšnji policiji je došlo brzojavno obvestilo iz Lvova, da je dne 15. t. m. izginil iz Hodorova v Galiciji 27-letni poštni uradnik Adam Lukaševič, ki je doma iz Pitke v Galiciji. O Lukaševiču se sumi, da je odnesel seboj denarna pisma za 20.000 kron. Sodi se, da se je podal v Ameriko. Onemu, ki bi rešil defraudirani denar, je obljubljena nagrada 1000 kron.

Bitka v starem mestu. Podajati 48-l. Evgen S., stanujoči v ulici Miramar, 28-letni Rafael P., stanujoči v ulici dei Vitelli, 26-l. Viktor V., stanujoči v ulici di Crosada, 20-l. Jurij D., stanujoči v ulici Punta del Forno, 21-letni Rihard S., stanujoči v ulici del Fontanone, in 21-letni Rudolf D., stanujoči v ulici Media, so se predsinočnim ob 11. uri in pol sprli v ulici delle Beccherie. Bili so vsi vrnjeni in ni čudo, da so se začeli kmalu pošteno klestiti. Bitka je trajala že precej časa, ko so slednjič prišli in posegli vmes redarji, ki so vseh šest odvedli na ponočni policijski urad, kjer je uradnik vročerkve podajače vzel na zapisnik in jih potem izpustil. Ker so pa bili vsi več ali manj ranjeni, so šli vsi

Z nestrpnostjo je pričakovala hipa romantičnega razjasnenja. Tajnost, naj je še takova, je bila vedno neznosna ženskem sreč. In njena prizadevanja so imela zaželjeni uspeh. Burnin se je udal tolikega zamišljenosti in črne njegove oči so se s takim ognjem ustavljali na Mariji Gavrilovni, da je odločilno trenotje moralo biti prav blizu. Sosedje so govorili o svatbi, kakor o kakem dovršenem činu, a dobra Praskovja Petrovna se je radovala, da si je njena hči končno našla dostojnega ženina.

Starica je sedela nekoč v gostilniški izbi, in obračunavala z zrnjem, ko je ustopil Burmin in vprašal takoj po Mariji Gavrilovni.

„Na vrtu je“, je odgovorila starica idite k njej jaz vaju pričakam tu!

In Burmin je odšel, a starka se je prekrizala z mislijo: Morda se danes dobro izvrši!

(Zvršetek pride.)

PODLISTEK.

Metež.

Ruski spisal A. S. Puškin.

Prevela M. Gregorič.

V tem blestečem času je živila Marija Gavrilovna z materijo v guberniji; in torej videla, kako sta obe prestolnici praznovale pridobitve vojsk. No, v okrajih in vaseh je bilo občno navdušenje morda še večje. Prihod častnikov po vseh mestih je bil nekaka slovesnost, tako, da je bilo v njih bližini slabo za ljubimce v fraku.

Povedali smo že, da ne glede na njeno hladnost je bila Marija Gavrilovna kakor prej okrožena s snubači. No, vsi so morali odstopiti, kadar se je pojavil v njenem gradiču anjeni huzarski vojvoda Burmin z intere-

skupaj na pomožno postajo društva „Igea“, kjer so dobili potrebno zdravniško pomoč.

Razpis službe otroške vrtarice. Na otroškem vrtcu „Družbe sv. Cirila in Metodija v Ljubljani“ v Rojanu se razpisuje služba otroške vrtarice. Plača znaša letnih 600 kron. Službo bo nastopiti 15. septembra 1906.

Brezkolekovane prošnje naj se vpošljejo najdalje do 12. septembra 1906, pod naslovom: „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metodija v Ljubljani“.

Nehvaležnost. Ko sem minolo nedeljo šel na sprehod tja proti Žavljam, me je, dospevskega k sv. Ani, iznenadil laški napis, pod katerim je ime: Giuseppe Sossich!

Sedaj, ko so mu slovenski Magdalenčani pripomogli do lepega premoženja je nekdanji Openc Sosič postal — Sossich! Madalenčani! Tako Vam plačuje nekdanji Sosič in sedanjí Sossich! Tudi Škedenjci so med onimi, ki so mnogo pripomogli Sosiču, ki pa, v plačilo za njih podpiranje gledajo danes samolaški nadpis nad trgovino „Slovenca“!

Kakor me je zabolelo, ko sem ugledal tu navedeni napis, tako sem ostrmel, ko sem prišel do finančne postaje, ki se nahaja bolj proti Žavljam. Tam ima tobakarno „Slovenec“ Franza, a nadpis se glasi: „Vendita tabacchi e bolli“! Ni li to sramota za nas, da nas naši ljudje — na naši zemlji tako izzivajo?

Priporočamo oba ta dva vsem našim zavednim elementom. Popotnik.

Koledar in vreme. Danes: Avguštin, škof; Milošoj; Stanava. — Jutri: Obglavljenje Ivana Kratnika; Želidjed; Pavša. — Temperatura včeraj: ob 2. uri popoldne + 29° Celsius. — Vreme: lepo.

Društvene vesti in zabave.

Obilo zanimanja vzbujajo izlet, ki ga priredi „Čitalnica“ pri sv. Jakobu v nedeljo 2. septembra v prijazno vas Šmarje na Vipavskem. Tamošnje „bralno-pevsko društvo „Školj“ priredi ta dan veliko veselico, na kateri bo sodelovala „Čitalnica“ z moškimi in mešanim zborom. Ako pomislimo, kako koristni so taki izleti, na katerih se spoznavamo in se podpiramo, je smeti pričakovati, da se pridruži v nedeljo „Čitalnici“ tudi drugo sl. občinstvo. Posebno Vipavci naj ne zamude te prilike! Tudi ljubitelji pristnega vipavca naj ne izostanejo.

Na svidenje! Vipavski.

„Dramatično društvo“ vabi vse one p. n. gospice in gospode, ki imajo veselje do igranja in ki želijo sodelovati pri dramatiki, da se prijavijo do 1. septembra t. l. pri režiserju g. Jak. Štoka („Narodni dom“, ulica Giorgio Galatti 18, II.)

Koncert slovenskega pevskega društva v Zagrebu. Dne 8. septembra napravi ljubljansko pevsko društvo „Ljubljana“ izlet v Zagreb, kjer obišče tamkajšnjo razstavo. O tej priliki priredi društvo koncert na vrtu „Kola“.

Darovi.

Za otroški vrtec pri sv. Ani. Na koncertu „Obrtniškega društva“ pri sv. M. Magd. spod. dne 12. t. m. so darovali sledeči gg.: Miklavc Anton 1 K, Gregorič Josip 40 st., Žganc Miloš 40 st., Šuman Franjo 1 K, Vekjet Vekoslav 40 st., Kreševič Anton 60 st., Maršič Josip 40 st., Maršič Ivan (oče) 60 st., N. N. 60 st., Vouk Anton 10 st., Pahor Miloš 10 st., Sušel Franjo (sin) 20 st., Coren Ivan 20 st., Godina Ignac 60 st., Jurišević Josip 1 K, Šturman Peter 1 K, Parovel Ivan (kamnosek) 1 K, Širca Hrabroslov 1 K 20 st., Širca Dragica 1 K, Merlak Anton 20 st., Kovačič Lovro 1 K 20 st., Gerk Stefan 80 st., Krišćak Josip 60 st., Taučar Anton 1 K 20 st., N. N. 40 st., Zagar Anton 40 st., Furlan Andrej 50 st., Kuret Vekoslav 1 K, N. N. 1 K. Skupaj 19 K 10 stot.

Pevskemu-bralnemu društvu „Prešeren“ v Boljuncu, so nadalje darovali za zastavo: Bratsko društvo „Lipa“ iz Bazovice 6 K, društvo „Zrinjski“ Dekani 20 K, gosp. Miroslav Anžlovar učitelj-vod. Boljunc 4 K, preplačil pri veselici dne 15. avg. 14 K 30 st., g. Dragotin Šisković trgovec itd. v Črnomkalu, ker se ni mogel udeležiti veselice 5 K, g. A. Mučič Boršt 3 K, g. Anton Ranič ub. kr. izterjalec Koper 1 K. Darovalcem najsrčnejša hvala!

Razne vesti.

* **Koliko se porablja na svetu kruha?** Statistiki Sunborg je objavil zanimive po-

datke, koliko kruha da pojedjo posamični narodi. Po letu 1870. je bil na prvem mestu Francoz, ki je pojedl na leto nad 258 kilogramov kruha. Za njim prihaja Danec z 254 kgr., Belgijec z 240 kg, Nemec z 201 kg, Rus s 173 kg, Avstrijec s 155 kg, najmanje kruha je pojedel Portugiz in sicer samo 101 kg. — Tekom minolega desetletja (1890—1900 se je ukus, ali blagostanje spremenilo, oziroma se je morda spremenilo to, od česar je največ odvisno hranjenje s kruhom. Sedaj poje namreč največ odvisno hranjenje s kruhom. Sedaj poje namreč največ kruha Danec in sicer 287 kg na leto, za njim prihaja Belgijec s 274 kg, Francoz s 254 kg, Nemec poje na leto 230 kg, potem prihaja Švicar z 212 kg na leto.

* **Novi način streljanja v avstro-ogrski armadi.** Zdi se, da bo avstro-ogrška vojska prva, ki se hoče okoristiti izkustvom, pridobljenim v rusko-japonski vojni. Prišlo se je na Češkem v nekaterih armadnih oddelkih streljati po metodi, katere so se posluževali Japonci v boju proti Rusom. Vsak vojak strelja neodvisno, po svojem umenju, pazeč pri tem samo na splošna pravila za streljanje. Ta metoda bo za sedaj uvedena le pri nekaterih polkih.

* **Hitra pravda.** Iz New-Yorka poročajo, da se je v Morgfieldu dogodil nastopni slučaj: Neki črnc je bil obtožen, da je napal neko odlično belo ženo. Ob 6. uri 40 minut popoldne so ga dovedli v mesto in takoj pred sodišče. Sledila ga množica ljudstva ter ga hotela linčati. Vojska je množico zadrževala, sodišče se je pa takoj sestalo, zapriseglo porotnike-zastila črnca in priče, našlo črnca krivim, obsodilo na smrt in ga dalo takoj obesiti. Vseeto je trajalo petdeset minut. Da ni sodišče tako naglo postopalo, bila bi mno, žica udrla v sodnijsko poslopje ter sama sodila nad črncem. Tako je linčanje izvršeno vsaj v nekaki zakoniti obliki.

C. kr. policijska loterija je bogato opremljena izključno z briljanti, zlati, srebrni in drugi dragoceni predmeti, vse najkrajše in najsolidnejše izdelane, izplača prve tri glavne dobitke, 30.000, 5000 in 1000 kron, pod istimi pogoji kakor doslej v gotovini. Srečke po 1 krono je dobiti v vseh menjalnicah, tabačnih trafikah in loterijskih nabiralnicah.

Brzjojavne vesti.

Volitev za skupščino.

BELIGRAD 27. Včeraj se je v Kruševcu vršila nova volitev poslancev. Izvoljen je bil poslanec vladni kandidat Milutin Pavlović.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

PARIZ 27. Iz Toulona poročajo, da se smatra vedenje francoskih škofov, ki so se brez izjeme podvrgli encikliki, kakor zmago Vatikana nad galikanskimi stremiljenji.

Potres na Angležkem.

LONDON 27. V Matlocku v grofiji Derby je bilo čuti danes zjutraj več potresnih sunkov, ki so prebivalstvo nemalo prestrašili.

Protest grškega patrijarhata.

CARIGRAD 27. Sinoda grškega patrijarhata je odposlala včeraj bolgarskemu knezu Ferdinandu protestno brzojavko proti napadom na grške zgrade v Bolgariji, sklicevaje se na cerkveno mednarodno pravo. Patrijarhat zahteva, da se vzpostavi status quo.

Shod katoliških juristov.

PARIZ 27. V Perigneuxu se bo vršil dne 26. in 27. oktobra pod predsedstvom tamošnjega škofa in rojalističnega senatorja Le Marcelle kongres katoliških juristov, ki se bo bavil s posledicami zakona o ločitvi in z vprašanjem bogočastnih združitvev.

Revolucija na Kubi.

NEW-YORK 27. Parnik „Mexico“ je odplul v Havano. Odpeljal je 15.000 Remingtonovih pušk-repetirk, 800.000 patron in šest mitraljev za kubansko vlado. Dne 30. t. m. odpluje tjakaj s 3 milijoni patron in 5000 Remingtonovimi puškami tudi parnik „Kansas“.

WASHINGTON 27. Državni urad se sedaj bolj zanima za kubanske stvari nego pred nekoliko dnevi. Ne misli pa posredovati in tudi ne pričakuje, da bo treba pomagati Kubi, da zaduši ustajo. Državni urad meni, da podpirajo ustajo kapitalisti in da je ista dobro organizirana.

R u s i j a.

TAMBOV 27. Sinoči je bil na progi Nižni-Novgorodske železnice napaden osebni vlak. Ubiti so bili en policijski častnik, en redar in en orožnik; en sprevoznik je bil smrtno ranjen.

RIGA 27. V nekem predmestju so našli v nekem privatnem stanovanju 24 bomb, 8 patron iz piroksilina in mnogo razstrelivega materiala. Neka patrulja je preprečila nameravan napad na državno zalogo žganja. Ubitih je bilo pet oseb, ki so se udeležile napada.

HOMEL 27. Po polnoči je prišlo do spopadov med Židi in Rusi. Pri tem se je tudi streljalo, vendar ni bil nihče ranjen. Redarstvo je preprečilo nadaljne izgrede.

Atentat v vili Stolipina.

PETROGRAD 27. (Petrogr. brz. agent.) Preiskava o atentatu minole sobote je spravila na dan, da so se storilci pripeljali iz Moskve po Nikolajevi železnici in da so najeli v Morskaji ulici meblirano sobo. Večer pred atentatom so bili v poletni operi, na katero so se peljali v isti kočiji, kakor drugi dan pred dvorec Stolipinov. Glavni krivec, katerega truplo stražijo vojaki, je močan mož, star okoli 25 let. Pod povsem novo uniformo je imel umazano civilno perilo.

V trenutku eksplozije je ministerski predsednik vsprejel dva plemška maršala, ki pravit, da sta bili dve oziroma tri eksplozije. Stolipin je najprej vprašal za svojo rodbino. Sam je osvobodil otroke izpod razvalin.

General Min umorjen.

PETROGRAD 27. (Petrograjska brzojavna agentura). Poveljnik Semenovskega polka general Min je bil sinoči v Peterhofu umorjen.

PETROGRAD 27. (Petrogr. brz. agent.) Nadaljne vesti o umorstvu na generalu Minu poročajo nastopno: General Min je bil s svojo rodbino na postaji Peterhof, ko se mu je približala mlada deklica ter petkrat z revolverjem ustrelila in ga zadela v hrbet. Soproga generalova je prišla deklico, ki so jo takoj aretovali. Aretovana deklica je opozorila redarje na bombe, ki se nahajajo na postaji. General Min je takoj umrl.

PETROGRAD 27. (Petrogr. brz. agent.) Pri aretovani morilki generala Mina so našli Browning-pisto in s štirimi izstreljenimi patronami. Nadalje je imela pri sebi potni list na ime kmetice Sofije Jarjonov iz Pense. Neki neznan mož, star okoli 30 let, ki je na sumu, da je sokriv in ki je bival blizu Peterhofa od 3. avgusta, je po atentatu izginil. Pri preiskovanju stanovanj obeh oseb niso našli nič sumljivega.

General Vonljarski umorjen.

VARŠAVA 27. (Petrograjska brzojavna agentura). Ob 2. uri popoldne je bil na ulici z revolverjem ustreljen general Vonljarski, ki je začasno opravljal službo generalnega guvernerja.

Trgovina.

Borzna poročila dne 27. avgusta.

Tržaška borza.

Napoleoni K 19.06¹/₂, —19.09¹/₂, angleške lire K — do —, London kratak termin K 240 05 —240.25 Francija K 95.27 —95.50, Italija K 95.27 —95.50 (Dalje na 4. strani)

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52. A (lasna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (solske poslopje).

Ogne, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Zastrovan cenik brezplačno in franke

Denarna posojila v vsakem znesku, proti jamstvu, zamorejo dobiti osebe vsakega sloja toliko na osebni kolikor na hipo, ekarni kredit, pod ugodnimi pogoji. Hipotekarna posojila. v vsakem znesku se dajejo po želji strank proti primernim obrestim oziroma proti amortizaciji. Obrniti se je na Josipa Zidarich, ulica della Caserma št. 14, I. nadst. od 9.—12. predpol. in od 3.—6. popoldne.

Sprejemajo se vsakovrstna dela in po posebnih načrtih.

Zastrovan cenik brezplačno in franke

Tovarna pohištva

— RAFAEL ITALIA —

Velikansko skladišče in razstava pohištva in tapetarij

TRST

ulica Malcantón št. 1

po celo nizkih cenah.

Ženitna ponudba.

Posestnik iz okolice se želi spoznati z gospodično, ako možno šiviljo moškega ali ženskega dela s primerno doto.

Naslov: »Okoličana«, poste restante, Trst.

D. A. Barkanović

specijalist za notranje in živčne bolezni

se je povrnil iz Karlovih vari.

ORDINUJE: vsak dan od 10.—12. ure zjutraj in 4.—5. popol.

ulica Sanità št. 2.

Slovenci! Podpirajmo

„Dijaško podporno društvo“ v Trstu

Serravallo-vo železnato kina vino

za bolehe otroke in rekonvalescente.

Prozročna voljo do jedi, utrjuje želodac in ojačuje organizem.

Priporočeno od najslovejših zdravnikov v vseh slučajih, kadar je treba se po bolezni ojačiti.

Odlikovano s 16 kolajnami na raznih razstavah in z nad 3000 zdravniškimi spričevali.

I. SERRAVALLO

— Trst. —

Klato kolajne: **DUNAJ - TURIN - PALERMO**

L. Magrini & Figlio

TRST, ulica S. Giovanni št. 2 (Palača Salem) Telef. 1354

ODLIKOVANA TOVARNA IN ZALOGA

GLASOVIRJEV

Specijalizirana priznanih in najboljših pianinov. Zaloga klavirjev. — Izključno zastopstvo dvorne tovarne glasovirjev Friedrich Erbar na Dunaju.

Koncertni klavirji Erbar so na razpolago ex. koncertistov. — HARMONIJI, ELEKTR. AVTOMATIČNI PIANINI, PHONOLO.

Daja v najem, v zameno, na obroke. Popravila, akordira. Cene zmerno.
